

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET
Alm. del - bilag 586 (offentligt)
MPU, Alm. del - bilag 645

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. +45 33 92 00 00
Fax +45 31 54 05 33
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Kontor
N.1

Journal nr.
400.C.2-0

Dato
4. februar 1997

Under henvisning til skrivelse af 18. december 1996
(Alm. del - bilag 461) og det deri stillede spørgsmål
nr. 59 fremsendes vedlagt Miljø- og Energiministeriets
besvarelse.

Besvarelsen er ligeledes fremsendt til Folketingets
Miljø- og Planlægningsudvalg.

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg
1240 København K

DEPARTEMENTET

12. kontor MST

J.nr. M. 7034-0012
KCh

Miljø- og energiministerens besvarelse af spørgsmål nr. 59 stillet af Folketingets Europaudvalg

Den 31. januar 1997

Spørgsmål:

"I relation til Europa-Kommissionens forslag KOM(96)347 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater stilles følgende spørgsmål:

Det bedes oplyst hvad der ligger i, at sikkerhedsdatabladet kun skal udleveres efter anmodning (side 14a). Betyder det, at det danske påbud om leverandørbrugsanvisninger kan opretholdes, eller skal de kun udleveres hvis kunden forlanger det?

Det fremgår endvidere (side 11a og 8), at der ikke må testes for kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske effekter. Hvad er den nærmere begrundelse for dette forbud?

Finder ministeren, at procentgrænserne for miljøfaremærkede stoffer er tilfredsstillende?"

Svar:

For så vidt angår den første del af spørgsmålet, der vedrører sikkerhedsdatablade, har dette været forelagt Arbejdsministeriet, som svarer følgende:

De danske regler om sikkerhedsdatablade (leverandørbrugsanvisninger) er fastlagt i Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 485 af 16. juni 1995 om ændring af bekendtgørelse 540 af 2. september om stoffer og materialer.

Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører bestemmelserne i Kommissionens direktiv af 5. marts 1991 (91/112/EØF), som ændret ved Kommissionens direktiv af 10. december 1993 (93/155/EØF), om en særlig informationsordning vedrørende farlige præparater.

Direktivet fastlægger krav om, at der skal foreligge sikkerhedsdatablade for stoffer og præparater, der er farlige efter EU's klassifikationskriterier.

I Danmark har der siden 1983 (arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 540 af 2. september 1982 om stoffer og materialer) været krav om, at den, der overdrager eller overlader et stof eller materiale, der kan være farligt for, eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, skal sørge for, at det ved levering er forsynet med en letforståelig brugsanvisning. Kravet omfatter stoffer og materialer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Kravet om brugsanvisninger efter de danske regler gælder for stoffer og materialer, der er farlige efter EU's klassifikationskriterier, men omfatter tillige en lang række stoffer og materialer, der ikke er farlige efter EU's klassifikationskriterier.

Danmark har ønsket at opretholde kravet om levering af sikkerhedsdatablade for stoffer og materialer, der ikke er farlige efter EU's klassifikationskriterier, og har meddelt Kommissionen, at man anvender sikkerhedsklausulen i præparatdirektivet (Rådets direktiv 88/379/EØF).

Kommissionen har med den foreslåede ændring af præparatdirektivet (KOM96 347 endelig udg.), udvidet kravet om sikkerhedsdatablade til at omfatte en særlig gruppe præparater, der falder udenfor EU's klassifikationskriterier.

Udvidelsen med denne gruppe af præparater betyder, at EU-kravene til sikkerhedsdatablade i det væsentligste vil være sammenfaldende med de danske regler om stoffer og materialer, der skal forsynes med sikkerhedsdatablade (leverandørbrugsanvisninger). Kommissionens forslag for denne type præparater er dog mindre restriktiv, idet direktivet kun fastsætter krav om udlevering af sikkerhedsdatablade for disse efter anmodning. Det skal fremgå af etiketten, at sikkerhedsdatabladet kan rekvireres.

Direktivforslagets udvidede krav anses for at være en forbedring af direktivet.

En vedtagelse af direktivet vil ikke være en hindring for danske krav om, at arbejdsgiveren altid skal have en leverandørbrugsanvisning for stoffer og materialer.

For så vidt angår den del af spørgsmålet, der vedrører tests for kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske stoffer, er der to grunde til, at produkter (blandinger af flere stoffer) ikke bør testes for de nævnte effekter. For det første vil det kræve brug af mange dyr, og for det andet er de eksisterende test på produkter ikke tilstrækkeligt følsomme.

Testning af produkter for kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske effekter er forkert ud fra et dyreetisk synspunkt, fordi testning på produkter kræver mange test med brug af mange dyr. Det skyldes, at testen på produktet reelt kun kan bruges i forhold til det specifikke produkt, mens et lignende produkt med en lidt anderledes sammensætning, kræver en ny test på dyr. Generelt mener man, at der i Danmark markedsføres ca. 100.000 forskellige produkter, mens antallet af forskellige stoffer er på ca. 20.000. Det er derfor langt mere rationelt at undersøge de enkelte stoffer, der forekommer i produkterne, end det er at undersøge de enkelte produkter.

Det andet forhold er, at resultaterne af de test på dyr for produkter man kender og anvender i dag, ikke giver tilstrækkelig god forudsigelse af effekterne på mennesker. Der vil nemlig være en høj grad af usikkerhed forbundet med resultaterne, fordi de kendte langtidstest meget

ofte ikke vil være følsomme nok til at afsløre kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske effekter af et produkt, i de tilfælde, hvor indholdet af stoffer, der har de pågældende effekter, er lavt.

Eksempelvis kan nævnes, at man har testet benzin på dyr uden at det viste, at benzin er kræftfremkaldende. Dette på trods af, at benzin indeholder benzen, som er et kendt kræftfremkaldende stof for mennesker.

Med henblik på at sikre et højt beskyttelsesniveau foretrækkes derfor test af de stoffer, der indgår i produkterne, hvorefter en beregning af produktets farlighed kan foretages.

Med hensyn til den sidste del af spørgsmålet, der vedrører procentgrænserne for miljøfaremærkede stoffer finder jeg, at de generelle procentgrænser for miljøfaremærkning har et tilfredsstillende niveau. De foreslåede grænser vil føre til samme beskyttelsesniveau for miljøfaremærkning som de eksisterende regler gør for sundhedsfaremærkning.

De foreslåede generelle procentgrænser for indhold af miljøfarlige stoffer, som skal udløse miljøfareklassificering og -mærkning på produkter, skal ses i sammenhæng med muligheden for at fastsætte individuelle lavere procentgrænser for miljøfarlige stoffer, der er særligt giftige for vandmiljøet, i bilag I i stofdirektivet (67/548/EØF). Denne individuelle lavere grænse skal anvendes forud for forslagetets generelle grænse.